

דברים לזכרו של פרופ' בנו ארבל

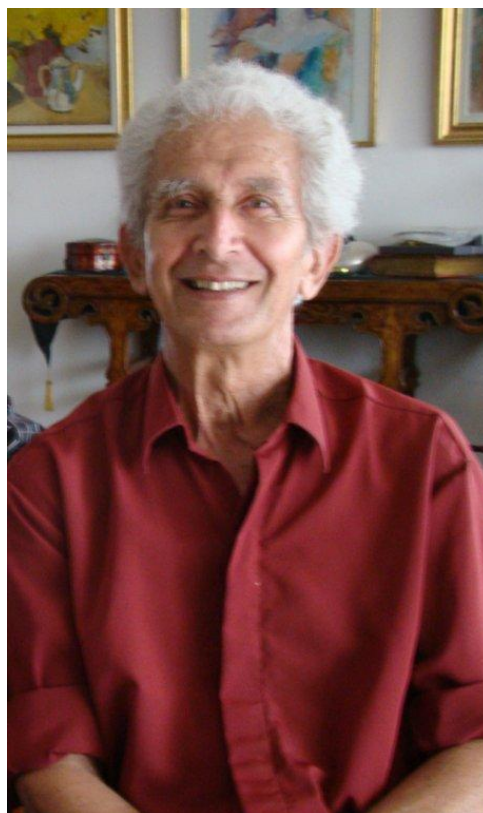
פרופ' דוד גילת

בנו היקר,
קשה לי לדבר עליך בלשון עבר, כשדמותך עוד
ניצבת לפני במלוא הדרה ובעוד קולך מהדהד
באוזני.

אני מבקש לייחד את דברי הקצרים למפעל החיים
שלך, שכולנו - ובראש וראשונה - תלמידיך
הרבים, נהנים מפירותיו. ברשותכם אדבר על בנו
בגוף שלישי.

לפני כ- 25 שנים, קיבל בנו מאמנון יקימובסקי
רעיון שהיה בחיתוליו, לשלב תלמידי תיכון
וחטיבת ביניים, בעלי נטיות מובהקות למתמטיקה
וכישרונות בולטים בה בלימודים אקדמיים. עד אז
היו אמנם מסגרות העשרה כמו מועדון ח, שהקים
בזמנו חברנו גדעון צבס ז"ל, או כמו החוגים של
אריקה לנדאו מחוץ לאוניברסיטה, אך למי שאינו
בוגר תיכון עם תעודת בגרות (ויותר מאוחר גם
פסיכומטרי), לא הייתה אפשרות ללמוד לקראת
תואר אקדמי.

בנו התגייס לעניין במרץ האופייני לו ועד מהרה
בנה תכנית ממוסדת של איתור, מיון, קבלה
ושילוב תלמידים צעירים כסטודנטים לכל דבר

הסבלנות האינסופית שבה התייחס להורי התלמידים הפוטנציאליים שהגיעו עם בנם "הגאון" או בתם "הגאונית", לפגישה ראשונה של היכרות ומידע על התכנית, ועל המסירות אין קץ לתלמידים לאחר שהתקבלו, בעידוד, במתן עצה טובה ובטיפול בבעיות שהתעוררו. הוא המשיך לעקוב אחרי התפתחות התלמידים והקריירה שלהם, גם לאחר שסיימו את לימודי התואר הראשון ודאג להם לתפקיד מתאים בשירותם הצבאי. בנו היה ממשכמי קום וכשאני הגעתי לאוניברסיטה בסביבות 8:30, הייתי מוצא כבר את בנו עמוק בשיחתו עם משפחה שבנה או בתה מועמדים להתקבל לתכנית. פגישות אלה ארכו לעתים שעה ויותר.

לדאבוננו, הקולות האלה נדמו לעד ויחסרו לבני משפחתו, לחבריו ולתלמידיו, ולי באופן אישי. אך, המפעל שהקים במסירות ימשך. הוא ימשך לתפארת בית הספר למתמטיקה ולתפארת המתמטיקה עצמה.

היה שלום, בנו, ינעם לך עפרך וזכרך לא ימוש מלבנו לעד.

באוניברסיטה, "תלמידים במעמד מיוחד" הוא קרא להם. לאחר שהתקבלו, בנו המשיך ללוותם בזמן הלימודים ודאג לכל צרכיהם המיוחדים. במרוצת השנים התפתח הפרויקט ממתי מעט ליותר ממאה ילדים וילדות, המאיישים את מצבת תלמידי המתמטיקה שלנו ומהווים חלק לא מבוטל של קבוצת המצטיינים בתלמידינו, כשאיחדים מהם מייצגים אותנו בתחרויות מקומיות ובינלאומיות למתמטיקה.

בנו ראה בפרויקט זה, ובצדק, את בן טיפוחיו, ולפי דבריו הוא – את גולת הכותרת של חייו המקצועיים. בנו האמין שכישרון זקוק לטיפול ורצוי באמצעות מדריך – מנטור אישי. הוא חקר בתולדות המתמטיקה, למי מהמתמטיקאים הדגולים היה מנטור בנעוריו (כמו למשל אוילר הגדול שבנעוריו בבאזל היה בן בית אצל יוהאן ברנולי). הוא אף בחר בסוגיה זו (של מתמטיקאים ומנטוריהם), כנושא להרצאתו בהשתלמות למורים "מגאוס עד גוגל" – עדות לחשיבות שייחס לתופעת המנטור בגיל צעיר, וכאומר למורים: היו אתם מנטורים לתלמידיכם המוכשרים.

בשנים האחרונות חלקתי חדר בבניין שרייבר עם בנו ואני יכול להעיד עדות ראייה ונוכחות על

[עוד על פרופסור בנו ארבל ז"ל](#)